

[Lund Jensen.]

masseproduktion og forhandles i standardpakninger under et eller andet mærke, som under meget omfattende og ofte meget kostbare reklamefremstød hamres ind i det købende publikums bevidsthed.

Selv om man undertiden kan have sine tvivl om, hvorvidt denne form for salgsteknik i alle tilfælde bidrager til at billiggøre varerne, må samfundet erkende sin pligt til at yde de pågældende firmaer en form for beskyttelse imod, at andre uberettiget tilegner sig frugterne af deres produktionsmæssige og reklamemæssige indsats. Også forbrugerne har en afgørende interesse i, at en sådan beskyttelse opretholdes. Gennem varemærket opnår man en vis garanti for, at den pågældende vare indeholder netop det produkt og den kvalitet, man venter og efterspørger. Hvor der er tale om en vare, der er resultat af en opfindelse, sker beskyttelsen i form af udstedelse af en patentrettighed, men hvor der kun er tale om en særlig fremstillingsform, en særlig blanding, eller hvor det drejer sig om at beskytte et indarbejdet firmanavn eller firmamærke på en eller anden vare eller tjenesteydelse, kan den fornødne beskyttelse af dette navn eller mærke ske gennem registrering i varemærkeregistret.

Det foreliggende lovforslag, der tilsigter at ajourføre de bestående lovbestemmelser om varemærkerettigheder, således at de bedre svarer til tidens krav, er resultat af et forudgående grundigt kommissionsarbejde i nøje samarbejde med tilsvarende kommissioner i Norge, Sverige og Finland. Derved har man opnået at få lovgivningen på dette område gjort så ensartet i de fire lande, som det er teknisk muligt, hvilket især vil vise sig betydningsfuldt den dag, det nordiske fællesmarked er en kendsgerning.

Forslaget rummer en række tekniske ændringer i forhold til den bestående lov, men dog ingen ændringer af revolutionerende art. Der sker en udvidelse af den kreds, der er berettiget til at få et varemærke registreret, således at det ikke blot er egentlige varer, der kommer i betragtning; også arbejds- og tjenesteydelser vil fremtidig kunne opnå beskyttelse gennem loven, hvorved personer, der driver erhverv som læge, tandlæge, ingeniør eller arkitekt, får adgang

til at søge mærke eller firmanavn optaget i varemærkeregistret som kendetegn for de tjenesteydelser, de præsterer i erhvervsøjemed.

Forslaget nøjes dog ikke med at yde beskyttelse til de mærker, der er optaget i registret. Ganske den samme beskyttelse ydes også varemærker, der uden at være opført i registret kan betegnes som indarbejdede, hvilket i praksis vil sige, når mærket inden for vedkommende omsætningskreds her i landet er almindelig kendt som kendetegn for den pågældende virksomheds varer eller tjenesteydelser. I denne henseende går lovforslaget videre, end man har fundet det tilrådeligt i vore nabolande, hvilket har sin årsag i, at der hjerhjemme er oparbejdet en vis praksis for at yde en sådan beskyttelse, uden at det hidtil har været lovfæstet.

Ved gennem lovforslaget at give de såkaldte immaterielle erhverv adgang til at få servicemærker retsligt beskyttet må det forventes, at antallet af registreringer vil stige ud over de ca. 40 000, der allerede er indtegnet, men da forslaget samtidig giver handelsministeren beføjelser til at indføre en såkaldt klasseregistrering, hvorved forstås en begrænsning af det antal varer, der kan omfattes af et enkelt mærke, vil der ved at fordele de indregistrerede mærker i klasser kunne opbygges et mere overskueligt system end hidtil.

Som noget nyt i forhold til gældende lov indfører forslaget adgang til, at en indehaver kan give en anden virksomhed licens til at benytte et indregistreret varemærke, ligesom der sker en udvidelse af adgangen til at sælge udnyttelsesretten til et sådant mærke.

Som en anden nyskabelse foreslås oprettet et fremlæggelsesinstitut svarende til, hvad der gælder i henhold til patentloven, hvorved interesserede får adgang til at gøre indsigelse mod registrering af et bestemt mærke inden for en frist af 2 måneder efter mærkets offentliggørelse i Registreringstidende. I lighed med, hvad der er tilfældet for handelsregisteret og aktieselskabsregisteret og nu også foreslået med hensyn til patenter, får handelsministeren beføjelse til gennem en bekendtgørelse at fastsætte de til varemærkevæsenets drift nødvendige takster og gebyrer.